

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1307/2021
14.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стевана Миљачког, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину СПК 14/2021 од 26.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 СПК 12/21 од 27.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Миљачког, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину СПК 14/2021 од 26.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 СПК 12/21 од 27.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину СПК 14/2021 од 26.03.2021. године, прихваћен је споразум о признању кривичног дела СПК. 13/21 од 25.03.2021. године закључен између заменика Вишег јавног тужиоца и окривљеног АА у присуству његовог браниоца, адвоката Срђана Трајчевског, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Неготину КТО. 13/21 од 26.03.2021. године, па је окривљени АА оглашен кривим да је у групи извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 године, у коју се урачунава време за које је био лишен слободе од 25.03.2021. године до 26.03.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана по решењу судије за претходни поступак Кпп. 11/21 од 26.03.2021. године, па до даље одлуке суда. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде, као и имовинска корист прибављена приликом извршења кривичног дела, такође прецизно наведена у изреци првостепене пресуде. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати Вишем јавном тужиоцу у Неготину на име трошкова преводиоца износ од 15.094,00 динара и 12.000,00 динара на име одбране по службеној дужности браниоца, као и да Вишем суду у Неготину на име

паушала плати износ од 5.000,00 динара, а све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 СПК 12/21 од 27.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Неготину СПК 14/2021 од 26.03.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Стеван Миљачки, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, разматио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да кривично дело за које је окривљени осуђен није кривично дело, с обзиром да у радњама окривљеног не постоји противправност која представља обележје сваког, па и овог, кривичног дела. Наиме, по наводима браниоца из чињеничног описа конкретног кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим не произилази да је окривљени поступао недозвољено, па самим тим ни противправно, из разлога што омогућавање транзита лицима кроз Републику Србију није инкриминисано чак ни уколико је учињено у намери да извршилац себи прибави какву корист, осим у ситуацији када је омогућен другом недозвољен транзит кроз Републику Србију.

Кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, чини онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољен боравак или транзит кроз Србију, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољен прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица казниће се казном затвора од 2 до 12 година.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени АА, „у урачунљивом стању са директним умишљајем, у групи са НН лицима, у намери да себи прибави имовинску корист, омогућавао већем броју лица транзит кроз Републику Србију, с тим да транзит започет дана 24.03.2021. године није довршен, на тај начин што је са засада НН лицима

повезаним ради повременог вршења кривичних дела, без јасно дефинисаних улога својих чланова, континуитета и развијене структуре, ради стицања имовинске користи, од тачно неутврђеног дана током 2021. године па до 24.03.2021. године, у више наврата организовао транзит кроз Републику Србију већем броју лица, тако што је по претходно постигнутом договору унутар групе, након прихвата наведених илегалних имиграната на територији Републике Србије, истима омогућио транзит, по договору унутар групе, у циљу њиховог даљег пребацивања у земље западне Европске уније...“, а потом је дана 24.03.2021. године из Београда преузео 21 лице-сви илегални имигранти, поименично наведени у изреци првостепене пресуде, и организовао превоз на територији Републике Србије, те себе ставио на располагање, а раднике возила привредног субјекта „...“ д.о.о. са седиштем у Сомбору ангажовао у превозу, са општим местом преузимања путника, наводио руту, смер одредишта и навео цену од 250 евра по ауту за наведене имигранте.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке побијане првостепене пресуде произилазе сви, како субјективни тако и објективни елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, због ког је окривљени АА и оглашен кривим правноснажном пресудом, јер је окривљени у оквиру групе са НН лицима повезаним ради повременог вршења кривичних дела ради стицања имовинске користи по претходно постигнутом договору унутар групе организовао транзит кроз Републику Србију.

Иако стоји чињеница да у изреци првостепене пресуде није језички прецизирано да је у питању недозвољени транзит кроз Србију, из самог напред цитираног чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног произилази недозвољеност транзита јер осим што је наведено да се ради о илегалним имигрантима чији је транзит окривљени омогућавао тако што је након прихвата илегалних имиграната организовао превоз на територији Републике Србије, себе ставио на располагање и у превозу ангажовао раднике и возила привредног субјекта „...“ д.о.о. Сомбор, за превоз је уговорио и цену од 250 евра по ауту за наведене имигранте, стоји и чињеница да је окривљени наведене радње преузимао у оквиру групе са НН лицима повезаним ради повременог вршења кривичних дела по претходно постигнутом договору унутар групе из којих радњи произилази противправност као обележје кривичног дела, о чему је и Апелациони суд у Нишу у образложењу пресуде Кж1 СПК 12/21 од 27.09.2021. године на страни 2 пасус 7,8 и 9 и страни 3 пасус 1 и 2 дао јасне разлоге.

Стога, Врховни касациони суд је нашао да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, јер радње за које је окривљени оглашен кривим садрже како објективне околности које се односе на саме радње извршења окривљеног, тако и субјективне околности које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**